

Rahantuloa ei voi estää

Aikovat säätää meille uuden rahayksikön, vaikkei entistäkään tahdo riittää, eikä oikein tiedetä, mikä pannaan tulokkaalle nimeksi. Ecu on jo olemassa, ja euroa tai frankkia on ehdotettu, mutta yksimielisyyttä ei tunnu löytyvän.

Autetaanpa siis euroherroja ja mietitään yhdessä, mitä tässä rahan nimeämisessä pitäisi ottaa huomioon.

Ensinnäkin sen täytyy tietysti olla helposti lausuttava kaikilla eurooppalaisilla kielillä, muttei saa kuitenkaan tarkoittaa mitään millään kielellä. Esimerkiksi hynä tai täppi eivät tule kysymykseen, koska useissa kielissä ei tunneta ä-kirjainta. Samasta syystä meidän suomalaisten ei kannata hyväksyä ecua, koska siinä on ulkomaan cee.

Rahan nimen pitää myös olla tasapuolinen kaikille viidelletoista jäsenmaalle. Onneksi sentään rahoja ei ole aivan yhtä paljon: Englannilla ja Irlannilla on punta, Espanjalla peseta, Italiassa liira, Suomella ja Saksalla marka, Ruotsilla ja Tanskalla kruunu, Itävallalla shillinki, Portugalilla escudo, Ranskalla, Belgiassa ja Luxemburgilla frangi, hollannilla guldeni ja Kreikalla drakma.

Jos kaikista näistä kymmenestä valuutasta otetaan alkukirjaimet uuden rahan nimeen, siitä tulee näppärästi pplmksefgd, joka jakautuisi 20 p:hen, 10 l:ään, 10 m:ään jne. Tuollainen nimi luultavasti vähentäisi olennaisesti tarpeetonta ja haitallista rahan vaihdantaa, onhan vaikea kuvitella esimerkiksi lausetta: "Hei johtaja, pistä yks pplmksefgd, että pääsee sairaan äiteen luo Patelaan."

Jos taas otetaan mukaan myös valuuttojen loppukirjaimet, saadaan vähän pitempi, mutta helpommin lausuttava ja suorastaan runollinen rahayksikkö, nimeltään papalamakusi eofigida. Jossakin vaiheessa se voitaisiin kenties lyhentää pelkäksi PA:ksi, joka jakautuisi sataan lamakusiin.

Eräs mahdollisuus on ottaa rahalle sama nimitys, jota jo käytetään rahaliitosta, siis emu. Yksi emu olisi tietysti sata munaa, joka sekin on varsin yksinkertainen rahannimi.

Tällöin kuitenkin törmätään uusiin ongelmiin ja sekaannuksiin. Koskaan ei ole varmaa, milloin puhutaan rahasta, milloin rahaliitosta. Sitä paitsi epäilemättä joudutaan ottamaan huomioon myös naisnäkökulma: ainakin munasta puhuminen varmasti tulkittaisiin sovinismiksi, ja isompienkin rahojen kanssa olisi määriteltävä, puhutaanko koiras- vai naarasemusta.

Historiassa rahat on joskus ristitty hallitsijoiden mukaan. Tätä perinnettä voitaisiin hyödyntää myös eurorahan nimessä: siitä tulisi silloin luontevasti santeri EU:n pääkomissaarin mukaan. Ainakaan Suomessa tämä ei liiemmin poikkeaisi nykykäytännöstä, kun eurokansalaiset voisivat veroja maksaessaan laskea seteleitä: santeri, santeri, santerin santeri...

Yhteen santeriin mahtuisi tietysti sata liikasta.

